ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κὲς βάσεις καὶ εἶναι προβληματικὸν ἂν ἡ Κίνα, μὲ τὶς σημερινὲς σχέσεις ποὺ ἔχει μὲ τὴν Μόσχα θὰ δεχόταν νὰ χρησιμοποιῆ ἡ σοβιετικὴ ἀεροπορία τὰ ἐδάφη της, ὅσο καὶ ἂν ἀπαλύνη τὴν ἀμοιβαία τους ἐχθρότητα ὁ κοινὸς πόλεμος. Καὶ χωρὶς τὴν χρησιμοποίηση κινεζικῶν βάσεων, πρακτικῶς, ἡ σοβιετικὴ ἀεροπορία δὲν μπορεῖ νὰ ἐμφανισθῆ στὸ μέτωπο τοῦ Βιετνάμ.

Συμπεράσματα: Ἡ κατάσταση στὸ Βιετνάμ, ὁδηγεῖ σὲ περιπλοκὲς τόσο ἐπικίνδυνες καὶ γιὰ τὰ δύο μέρη, ὥστε καλοῦνται νὰ ἐκλέξουν: Ἢ συμβιβασμό, ἢ ἕνα πόλεμο μεγάλης ἐκτάσεως, ποὺ διαρκῶς θὰ διευρύνωνται οἱ διαστάσεις του; θὰ ἀποτελέση τεραστία αἱμορραγία καὶ γιὰ τὶς δυὸ παρατάξεις (Ἀμερική, Κινεζορωσσία) καὶ θὰ πλανᾶται πάντα ὑπεράνω τους τὸ φάσμα ἑνὸς πυρηνικοῦ πολέμου—σὰν ἐκεῖνον ποὺ δὲν ἔγινε στὴν Κούβα καὶ στὴν Κορέα—ὅσο καὶ ἂν θέλουν νὰ τὸν ἀποφύγουν Ἀνατολὴ καὶ Δύσις.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ
CORDOBA
ΜΕ ΛΑΝΟΛΙΝΗ
Γυαλίζουν μόνα τους
χωρὶς βούρτσα

ΓΙΡΕΝΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ
Ὑψηλὰ Ἀλώνια - Κάτω Ἀγυιὰ Παναχαϊκοῦ 2 - Τηλ. 27-34
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ

Η ΓΛΩΣΣΑ καὶ ἡ μελέτη της

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρεῖ νὰ δεῖ ἀνάμεσα ἀπ' τὰ δημοτικὰ τραγούδια καὶ τὶς παροιμίες, πίσω ἀπ' τὶς συντάξεις καὶ τὸ λεξιλόγιο τὴ γλῶσσα ὁλοζώντανη καὶ δροσερή, τὴ μιὰ κι ἴδια ἑλληνικὴ γλῶσσα, ποὺ κοπάτσει τὴν ἑλληνικότητα καὶ τὴ ζωὴ γύρο του καὶ μέσα του. Αὐτὴ ἡ γλῶσσα θὰ τοῦ ἀπαντήσει σ' ὅλα, ἀρκεῖ νὰν τὴν κοιτάξει μὲ καθαρὰ μάτια κι ἀφοβο γοῦ.

Ὅλ' αὐτά, μοιρασμένα, ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ τὰ κάνανε. Ἀντὶ γιὰ μεγαλόσχημα ὅμως λόγια καὶ γελοῖες εὐφυολογίες, ἀντὶ ἀκόμα γιὰ περισπούδαστα καὶ βαρύγδουπα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, μὲ σεμνότητα, ἀνθρωπιὰ κι ἑλληνικότητα θρεμμένη στὶς πιὸ ἐερὲς πτυχὲς καὶ στὶς μεγαλύτερες ἐπιτεύξεις τῆς ἑλληνικῆς ἐκφραστικότητας, μ' ὅλ' αὐτὰ καὶ μὲ πολλὴ ἀγάπη, γράψανε ἕνα—δυὸ βιβλία γιὰ μιὰ σωστὴ γλῶσσα, γιὰ ἕνα σωστὸ λαό. Τί γῶρος ὑπάρχει γιὰ πρόχειρες ἐξυπνάδες σ' ἕνα τόσο σοβαρὸ ζήτημα;

Κι ὅμως, εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἀναίσχυντα καὶ μ' ἐλαφρὴ καρδιὰ ἀνοητίνουν, μιλώντας μάλιστα σ' ἀνθρώπους ποὺ τοὺς φωτᾶνε καὶ θέλουν νὰ μάθουν κάτι ὑπεύθυνο. Μάθανε, ἀλλ' αὐτὰ ποὺ μάθανε ἦταν λίγα καὶ τυχαῖα, καὶ ξέρουν καλὰ πὼς ἔχουν πολλὴ δουλειὰ ἀκόμη μπροστά τους, καὶ προτιμᾶνε νὰ χαίρουνται, νὰ νέμουνται τὴ θέση ποὺ κοατᾶνε, «χωρὶς αἰδώ.», Ὁ πιὸ «ἀγράμματος» ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ θἄλεγε: "Ὅσο ζῶ, τόσο μαθαίνω· αὐτοὺς τὰ ἐπίσημα χαρτιά τους ἢ ἡ προσωπική τους ἐκτίμηση τῶν πραγμάτων τοὺς τὰ ἔμαθε ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴ γλῶσσα. Στὴν πραγματικότητα, βέβαια, δὲν ξαίρουν τίποτε, ἀλλὰ πιθηκίζουν τὰ ἴδια, χρόνια τώρα. Αὐτοτιτλοφοροῦνται «καθαρευουσιάνοι» κι ἡσυχάζουν πιά. Εὔκολη ἡ λύση, μόνο ποὺ δὲν λέει τίποτα. Γιατὶ κι οἱ ἄλλοι, ποὺ τοὺς λένε «δημοτικιστὲς» τὴν ξαίρουν τὴν καθαρεύουσα. Μόνο ποὺ τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ποιὸς ξαίρει καθαρεύουσα ἢ δημοτική, ἀλλὰ ποιὸς προσπαθεῖ νὰ μάθει γλῶσσα, γιὰ νὰ μιλάει κάπως ὑπεύθυνα. Ἀπ' αὐτὸ ποὺ λέει ὁ καθένας, δὲν ἐξαρτᾶται ἡ γλῶσσα. ἀλίμονο ἂν ἦταν ἔτσι. Ἡ γλῶσσα ἀγήκει στὸ λαὸ καὶ στὴν ποιητικὴ τουγλωσσικὴ εὐαισθησία (καὶ σ' ὅσους φυσικὰ τὴ νιώθουν). Στοὺς «γραμματισμένους» ἀνήκουν μόνο οἱ συζητήσεις γιὰ τὴ γλῶσσα κι ἡ ἀγρυπνη παρακολούθησή της, κι αὐτὸ τὸ ἔργο εἶναι σοβαρὸ ὅταν σχετίζεται μὲ τὴν ὑπεύθυνη παιδεία. Γι' αὐτὸ χρειάζεται μεγάλη συναίσθηση εὐθύνης, Σ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο, οἱ συζητήσεις εἶναι γόνιμες κι ἀπαραίτητες. Δὲν εἶναι ὅμως οὐ ζήτηση οἱ εὐφυολογίες ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ δουλειὰ σ' ἐπιστημονικὰ θέματα. Ὅσοι ἔχουν ὑπεύθυνη γνώμη, ἂς τὴν ποῦν ἀνοιχτὰ κι ἐλεύθερα, μὲ τὴν ἀπαίτηση γιὰ σοβαρὴ κι ἐπιστημονικὴ ἀπάντηση, μ' ἐπιστημονικὰ δεδομένα κι ἀποδείξεις. Ἀλλιῶς, δὲν ὑπάρχει καμμιὰ πιθανότητα νὰ μὴν εἶναι καὶ ν' ἀποδειχτοῦν, μὲ τὸν καιρό, γελοῖοι κι ἀγράμματοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Λ. ΣΚΑΡΤΣΗΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ ἀφηρημένη τέχνη ἐκφράζει τὴν παρακμὴν τῆς ἐποχῆς μας

ΕΝΑ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΗ ΣΤΑΦΥΛΑ

Τὸ δοχίμιο τοῦτο ἀναφέρεται στὴν τέχνη γενικά, καθὼς ἐκδηλώνεται στὴν ἐποχή μας, καὶ καταλήγει στὸ τελικὸ συμπέρασμα, ποὺ εἶναι καὶ ἡ ἄμεση περιληπτικὴ ἀπάντηση στὸ δίπολο ἐρωτηματικὸ καὶ διαζευτικὸ τίτλο τοῦ βιβλίου, ὅτι τὰ ἀφηρημένα, ἀνεικονικά, σουρρεαλιστικὰ καὶ γενικὰ τὰ μοντέρνα ἔργα, στὸ ἀγεφύρωτο χάσμα των μὲ τὴ λογικὴ καὶ τὴν παράδοση, δὲν χαρακτηρίζουν τὴν Τέχνη στὴν παρακμή της, ἀλλὰ ἀπεικονίζουν τὴν παρακμὴ τῆς ἐποχῆς μας. Πρόκειται χυρίως γιὰ ἕνα σύμπτωμα τῆς παρακμῆς (ἄλλο θέμα ἡ αἰτία του), φύσεως ἠθικοπνευματικῆς, τῆς μεταβατικῆς ἐποχῆς μας, ὅπου πολλοὶ καὶ διάφοροι μυαλοκομμένοι, φιγουράρουν σὰν καλλιτέχνες, εὐνοούμενοι ἀπὸ τὴ θολούρα καὶ τὴν σύγχυση τὴν ἰδεολογική, ἐνῶ θἄπρεπε, ἐὰν οἱ κριτικοὶ τῆς τέχνης των ἔστεκαν κι' ἐκεῖνοι στὰ καλά των, οἱ κύριοι αὐτοί, μαζὶ μὲ τὰ ἀρλουμπόειδῆ των ἔργα, νὰ ἔχουν ἀπομονωθῆ σὲ κάποιο εἰδικὸ ἄσυλο ἐπικινδύνων στὴν πνευματικὴ ἡσυχία καὶ ἰσορροπία θορυβοποιῶν. Ἀλλὰ ὑπάρχουν κριτικοί, καὶ μάλιστα πολλοὶ κριτικοί, μὲ ὄνομα καὶ φιλότεχνοι ἀνόμπ, ποὺ ξέρουν νὰ βρίσκουν τοὺς θησαυροὺς τῆς μοντέρνας τέχνης, ἐκεῖ ὅπου ὅλοι οἱ ἄλλοι, τὸ πολὺ κοινὸ καὶ οἱ λίγοι ὀρθόδοξοι ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, ξέρουν ὅτι δὲν βρίσκουν τίποτε ἄλλο παρὰ «ἄνθρακες τοὺς θησαυροὺς» της. Κι' ἔτσι τὸ φαινόμενο τοῦ αἰσθητικοῦ τῆς ὁμαδικῆς παραισθήσεως καὶ αὐταπάτης, ὁ ἀνόητος σουρρεαλισμὸς στὴν ποίηση, ἡ ἀφηρημένη ζωγραφικὴ καὶ γενικὰ οἱ γελοῖες ἀκρότητες καὶ οἱ ἀπαράδεκτοι δογματισμοὶ τῆς μοντέρνας τέχνης, κυριαρχοῦν ἄνετα καὶ ἔχουν ἀποπροσωποποιήσει τοὺς καλλιτέχνες, δηλαδὴ τοὺς ἰσοπέδωσαν μορφικὰ μὲ τὸν ὁμοιότυπο, τὸν γνωστὸ ὀνειρικὸ καὶ ἀσυνάρτητο συμβολικό, τὸν ὑποσυνείδητο καὶ τὸν ἀνεικονικὸ τρόπον ἐκφράσεως καὶ ἀπεικονίσεως. Λίγοι, οἱ «φεβίζιονιστὲς», λίγο διαφέρουν στὴν τεχνοτροπία των καὶ στὴ μορφὴ τῶν ἔργων των. Τὰ «γνήσια» μοντέρνα ἔργα μοιάζουν πάν σταγόνες νεροῦ καὶ μονάχα μιὰ «μικροβιολογικὴ» κριτικὴ θὰ βρεῖ διαφορές. Ἀπίθανοι οἱ τρόποι καὶ οἱ πτυχὲς ἐμπνεύσεως τῶν δημιουργῶν των. Ἀκατανόητο ἢ αἰνιγματικό, παλαβὸ ἢ μισοπάλαβο τὸ περιεχόμενο. Ἡ ἴδια τεχνικὴ στὸ χειρισμὸ τῶν συμβόλων καὶ τῶν εἰκόνων, ὁ ἴδιος ἀλαμπουρνέζικος, χωρὶς εἰρμό, τρόπος ἐκφράσεως. Ἡ ἴδια τρελλοφαντασία, χωρὶς τὸν ἔλεγχο τῆς λογικῆς καὶ τὴν αἴσθηση τῆς πραγματικότητος, τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα: Κάθε εἴδους κακοφωνία μὲ τὸ «ἴδιο βιολὶ», ἢ μάλλον «τὸ ἴδιο ντραούλι» τῶν κάθε λογῆς Μπουρδόπουλων καὶ Σταδομουντζούρηδων «δημιουργῶν» καὶ τῶν συνώνυμων θεωρητικῶν καὶ κριτικῶν αὐτῶν Κουφιοκεφαλάκηδων καὶ Τυφλοκουταβάκηδων.

Δὲν εἶναι ὑπερβολὲς τὰ γραφόμενα. Στὴν καθαρή της μορφή, στὸ ἀνόθευτο δόγμα της, ὅπως τὸ ἀκολουθοῦν πολλοί, ἡ μοντέρνα τέχνη δὲν εἶναι ὁμαλὸ πνευματικὸ φαινόμενο. Ἔχει χαρακτῆρα πρωτοφανῆ στὴν ἱστορία τῆς τέχνης καὶ ἰδιότυπα παθολογικό, ἢ στὶς ἐλαφρότερες περιπτώσεις, ἀγώμαλο. Ἀντιγράφει τὸν ἀσυνάρτητο τρόπο ἐκφράσεως ψυγασθενῶν στὰ παραληρήματά των καὶ στὰ ταραγμένα ὀνειρά των. Εἶναι δηλαδὴ μίμηση τρελλῶν ἀπὸ ὑγιεῖς καὶ ἰσοσοπημένους ποὺ ἐμφανίζει φυσικὰ ἀσυνάρτητη καὶ τρελλὴ καὶ τὴ σκέψη των στὸν τομέα τῆς τέχνης των, ὄχι στὶς ἄλλες ἐκδηλώσεις των, ἐκτὸς ἐὰν ἐξαιρέσουμε ὅσους παραδειγματίζονται ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ἀνεκδιήγητον στὴν τέχνη καὶ τὴ ζωή, τὸν Σαλβατόρ Νταλί. Νὰ, ἐδῶ ἀκριβῶς κρύβεται σ' αὐτὸ τὸ εἶδος μιμήσεως τὸ μεγάλο μυστικὸ ἐμπνεύσεως καὶ τεχνοτροπίας τῆς μοντέρνας τέχνης, τὸ ἀσύλληπτο καὶ ἀδιανόητο ἀπὸ ἕνα λογικὸ μυαλό. Πρόκειται γιὰ παρόλογη ἐπινόηση— ὄχι συναισθηματικὴ ἐκδήλωση, ἑνὸς τρόπου παθολογικῆς ἐκφράσεως καὶ φαντασίας, ποὺ πολυδιαφημίζεται ὡς ἀνανέωση τῆς τέχνης, ἐνῶ κατὰ βάθος ἀποτελεῖ τσαρλατανικὸ νεωτερισμὸ μὲ ἐπιστημονικὸ καμουφλάζ, τὴ θεωρία γιὰ ὑποσυνείδητες ψυχικὲς καταστάσεις κλπ., κλπ. Κἀμμιὰ δουλειὰ δὲν ἔχει ἡ καλύτερη ἔκφραση τοῦ ὑποσυνειδήτου μὲ τὰ παράλογα καὶ τερατώδη μοντέρνα ἔργα. Οἱ κύριοι δημιουργοί των μόνον ὅταν ἀποκτήσουν (;) τὴν ἱκανότητα νὰ γράφουν μὲ «αὐτοματικὴ γραφή» ἢ στὴν κατάσταση τῆς ὑπνωσης καὶ τῆς πικροζάλης τῆς Πυθίας, τότε μπορεῖ νὰ ἐλπίζουν ὅτι θὰ ἔχουν ἐκφράσει τὸ ὑποσυνείδητόν των, δηλαδὴ τὸν γνήσιον ἑαυτόν των (κατὰ τὴν θεωρίαν των), ἢ τὶς προφητικές των ἰδιότητες. Ἀλλὰ τότε θὰ πιάσουν δουλειά, θὰ χρειαστοῦν οἱ ψυχαναλυτές, οἱ ὑπνωτιστὲς καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν νὰ ἀποκρυπτογραφήσουν τὰ γραφόμενά των καὶ νὰ τὰ βάλουν σὲ λογικὴ σειρὰ γιὰ νὰ τὰ ἐννοήσουν καὶ νὰ τὰ καταγράψουν οἱ τρίτοι. Εὐτυχῶς ὅμως ποὺ δὲν χρειάζονται ὅλοι αὐτοί, κι' οὔτε θὰ χρειαστοῦν. Τὸ περιεχόμενο καὶ τὰ μηνύματα τοῦ ὑποσυνειδήτου ἀποκαλύπτονται πιὸ αὐθεντικὰ καὶ δυναμικὰ σὲ ἔργα συγγραφέων, σὰν τὸν τοστογιέφσκυ λ. χ., ποὺ καταλαβαίνουν ἀπ' εὐθείας καὶ χωρὶς μεσάζοντες οἱ τρίτοι. Αὐτοπατῶνται καὶ πλανῶνται λοιπὸν οἱ κύριοι μοντέρνοι ὅσοι ἀκόμα πιστεύουν ὅτι μετουσιώνουν σὲ τέχνη τὰ ἄγνωστα βάθη τῆς ψυχῆς των καὶ τὸν βαθύτερον καὶ εἰλικρινέστερον ψυγισμόν των μὲ τὰ ἀσυνάρτητα καὶ τρελλὰ σύμβολα, τὶς ἀπίθανες εἰκόνες καὶ τὸ φραστικὸ σορολόπ. Βλέπομεν π. χ. ἔργα ἀντιπροσωπευτικὰ ἐπισήμων καὶ ἀσήμων ὑπερρεαλιστῶν. Τρόμος καὶ φόβος τὰ φρασεολογικὰ των τέρατα μπρὸς στὰ ὁποῖα δειλή καὶ σχεδὸν ἀθῶα κι' ἀγγελική, ξεμυτίζει μιὰ φράση, πρόχειρη στὴ μνήμη μου, ἀπὸ κάποιο μοντέρνο ποίημα, ποὺ σκάρωσεν ἀγαπητὸς κι' ἄτρωτος φίλος. Ἀκοῦστε τον: Λέει καὶ γράφει ὅτι «ἔκανε μακροβοῦτι σὲ μιὰ λέξη» κι' ἐννοεῖ πὼς ἔτσι ἀπήλαυσε, στὸ πύρωμα τῆς σκέψης του, τὸ σοφὸ βάθος τῆς ἐννοίας ἢ τῶν ἐννοιῶν τῆς λέξης ποὺ φυσικὰ πρέπει νὰ ἦταν καὶ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

Πρέπει οἱ παραγωγοὶ νὰ παραδίδουν προθύμως τὸ προϊόν των δι' ἐξαγωγὴν

Κύριε Διευθυντά,

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπροθυμίας ἀγροτῶν νὰ παραδώσουν τὰ ἐσπεριδοειδῆ, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ τανισθῆ πὼς καθῆκον ὅλων τῶν ἀγροτῶν εἶναι ἡ προσπάθεια παρειγωγῆς καλυτέρων προϊόντων καὶ ἡ παράδοσις τῶν καλυτέρων ἐκ τῶν παραγομένων προϊόντων μας εἰς τὰς ἑκάστοτε συγκεντρώσεις πρὸς ἐξαγωγήν.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν σκεπτόμαστε λογικὰ καὶ πολλὲς φορὲς παροτρύνομεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον νὰ παραδώση στὴν συγκέντρωση προϊόν, μὲ τὴν κρυφὴ καὶ πονηρὴ ἐλπίδος νὰ μείνη τὸ δικό μας ἀπώλητο, γιὰ νὰ τὸ δώσωμεν στὴν ἀγορὰ ὅταν τοῦτο ἀκριβήνη, θὰ πρέπει νὰ ἐπέμβη ἡ πολιτεία ἡ ὁποία θὰ μᾶς ὑποχρεώνη νὰ δίδωμεν ὡρισμένο ποσοστὸ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῆς παραγωγῆς μας εἰς τὰς ἐκάστοτε συγκεντρώσεις. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο δὲν θὰ χάνωμεν τὶς ἐξωτερικὲς ἀγορὲς ποὺ τόσο ἀνάγκη τὶς ἔχομεν καὶ ποὺ τόσο δύσκολο εἶναι νὰ ἀποκτηθοῦν ἐκ νέου.

Ἔτσι οἱ ἐξαγωγεῖς μας θὰ ξεύρουν πῶς νὰ ἐνεργήσουν, πράγμα ποὺ δὲν συνέβαινεν μέχρι τώρα, ὥστε ν' ἀφήσουν κατὰ τὸ παρελθὸν ἀγορὲς τῆς Εὐρώπης ἀπρομήθευτες, διότι δὲν γνώριζαν τὰ «κέφια» τὰ δικά μας.

Μπορεῖ νὰ λεχθῆ — καὶ νὰ ἔχη δόση ἀληθείας— πὼς οἱ ἐξαγωγεῖς μας ἰδιῶτες ἢ ὀργανώσεις μᾶς ἐκμεταλλεύονται. Ἐδῶ πάλι ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐπέμβη τὸ κράτος.

Ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγω ἐπιτρέπεται νὰ ἀφήνωμεν ἀπρομήθευτες τὶς ἐξωτερικὲς ἀγορές, ἀφοῦ κατὰ κύριον λόγον εἴμεθα γεωργικὸν κράτος, καὶ ὡς ἐκ τούτου αὐτὴ αὕτη ἡ ὑπόστασίς μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερη εἰσαγωγὴ συναλλάγματος.

Μετὰ τιμῆς
ΑΝΔΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Ροΐτικα

ΧΑΡ. & ΙΩΑΝ. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
ΕΡΜΟΥ 14—ΑΙΟΛΟΥ 68
ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ
Κομφετί - σερμπαντίνες
Μάσκες - κοτιγιὸν
Εἴδη στολισμοῦ
Ἀποκρηᾶς

Ἄνευ προκαταβολῆς καὶ ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΠΛΑ
Παντὸς ρυθμοῦ
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ
Οἰκοδομῶν - Καταστημάτων
ΜΗΧΑΝΟΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ
ΝΙΚΟΛ. ΓΚΙΤΣΗΣ
Ἐργοστάσιον ΤΕΡΜΑ ΤΕΡΨΗΣ
ΤΗΛΕΦ. 56-86 - ΠΑΤΡΑΙ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΟΥΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ — ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Δέχεται Κορίνθου 280 καὶ Γούναρη
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 31—84, ΠΑΤΡΑΙ

Ο.Τ.Ε. Α.Ε.
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Αὐτόματος Τηλεφωνικὴ Ἐπικοινωνία μεταξὺ συνδρομητῶν Πατρῶν — Μιντιλογλίου καὶ Ρίου

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν καὶ τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς πρωΐας τοῦ Σαββάτου 27 Φεβρουαρίου 1965 περατωθεισῶν τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν θὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν ἡ αὐτόματος τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῶν Κέντρων Πατρῶν — Μιντιλογλίου καὶ Ρίου.

Ὡσαύτως φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν καὶ τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1965 οἱ συνδρομηταὶ τῶν Κέντρων τούτων θὰ ἐπιβαρύνωνται διὰ τὴν μεταξὺ των ἐπικοινωνίαν μὲ ἀστικὰ τέλη.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
Πρὸς τοὺς κ. κ. Παντοπώλας
Παρελάβομεν καὶ διαθέτομεν σὲ καλὰς ποιότητας καὶ τιμὰς συναγωνισμοῦ ΧΑΛΒΑΔΕΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ & ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ, Μαρμελάδες, Θρεφίνες καὶ Μουσταλευριά, Ταραμᾶν, Ὀκταπόδι, Ἐλαίας, Καλαμαράκια, Καββούρια, Μύδια, Γαρίδες καὶ ἅπαντα τὰ εἴδη Ἀποικιακῶν καὶ εἰδῶν Κιγκαλερίας.
ΑΔΕΛΦΟΙ Κ. ΜΗΛΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ Ο.Ε.Ε.
Ἁγίου Ἀνδρέου 107, τηλ. 32—49
ΠΑΤΡΑΙ

ΔΕΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται, ὅτι ἐκ τῶν πεντήκοντα ὀκτὼ (58) ὑποψηφίων τῶν συμμετασχόντων εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ Πάτραις διαγωνισμὸν τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1965, διὰ τὴν πρόσληψιν τριάκοντα τεσσάρων (34) Ὑπομηχανικῶν, ἐπέτυχον οἱ τεσσαράκοντα ἐννέα (49) ὡς ἀκολούθως:

Α)Α ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ
1. ΚΑΛΙΜΑΚΗΣ Νικόλαος τοῦ Σωτηρίου
2. ΜΑΚΡΗΣ Γρηγόριος τοῦ Πολυζώη
3. ΔΟΜΠΡΟΒΟΛΣΚΥ Ὀλέγ τοῦ Γεωργίου
4. ΖΟΡΜΠΑΣ Ἰωάννης τοῦ Ἰωάννου
5. ΜΠΑΔΑΣ Ἀθανάσιος τοῦ Γεωργίου
6. ΚΟΛΟΒΟΣ Χαράλαμπος τοῦ Χρήστου
7. ΚΟΥΡΜΠΕΤΗΣ Κωνσταντῖνος τοῦ Βασιλείου
8. ΚΟΚΚΑΡΑΣ Χρῆστος τοῦ Ἐμμανουήλ
9. ΚΩΤΣΑΚΟΣ Σωτήριος τοῦ Κωνσταντίνου
10. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Πολύκαρπος τοῦ Ματθαίου
11. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἀθανάσιος τοῦ Γεωργίου
12. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Δημήτριος τοῦ Ἀριστ.
13. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Χρῆστος τοῦ Ἀριστομ.
14. ΚΟΡΤΣΑΡΗ Νιόβη τοῦ Δημητρίου
15. ΝΟΥΚΑ Θεοδότα τοῦ Γεωργίου
16. ΠΑΥΛΟΥ Δήμητρα τοῦ Δημητρίου
17. ΤΙΑΛΙΟΣ Κωνσταντῖνος τοῦ Ζήση
18. ΒΟΣΚΑΚΗΣ Στυλιανὸς τοῦ Ἱερωνύμου
19. ΚΡΥΦΟΣ Διονύσιος τοῦ Παναγιώτου
20. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Παντελῆς τοῦ Γεωργίου
21. ΛΙΑΜΠΑΣ Μιχαὴλ τοῦ Ἀθανασίου
22. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ Ἰωάννης τοῦ Κωνσταντίνου
23. ΓΚΟΛΙΔΑΚΗ Μαρία τοῦ Διαμαντῆ
24. ΖΑΜΠΑΣ Σωκράτης τοῦ Ἰωάννου
25. ΖΙΓΡΑΣ Γεώργιος τοῦ Βασιλείου
26. ΜΕΛΛΙΟΣ Ἀναστάσιος τοῦ Γεωργίου
27. ΚΑΛΟΦΩΝΟΣ Χαράλαμπος τοῦ Σπυρίδωνος
28. ΜΕΛΑΣ Μιχαὴλ τοῦ Κωνσταντίνου
29. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Θεοφ. τοῦ Κωνστ.
30. ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ Κωνσταντῖνος τοῦ Βασιλείου
31. ΧΑΤΖΗΛΑΣΚΑΡΗΣ Θεόδωρος τοῦ Λάσκαρη
32. ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ἀλέξ. τοῦ Χρήστου
33. ΝΙΚΟΛΕΤΑΤΟΣ Ἀναστάσιος τοῦ Νικολάου
34. ΠΑΡΙΑΝΟΣ Νικόλαος τοῦ Γεωργίου
35. ΓΑΛΑΤΗ Σεβαστὴ τοῦ Δημητρίου
36. ΜΠΙΖΙΟΥΡΑΣ Ἅγις τοῦ Σωτηρίου
37. ΜΠΟΥΡΑΝΤΑΣ Ἀναστάσιος τοῦ Χριστοφόρου
38. ΝΤΕΣΣΟΣ Χριστόφορος τοῦ Ἀθανασίου
39. ΤΣΙΟΤΣΙΚΑΣ Κωνσταντῖνος τοῦ Ἰωάννου
40. ΣΑΡΑΒΕΛΛΑΣ Δαμιανὸς τοῦ Εὐστρατίου
41. ΧΑΛΑΤΣΗΣ Εὐάγγελος τοῦ Ξενοφῶντος
42. ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Κωνσταντῖνος τοῦ Δημητρίου
43. ΚΑΡΑΒΕΛΛΑ Κυριακὴ τοῦ Νικολάου
44. ΠΕΤΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Νικόλαος τοῦ Ἰωάννου
45. ΠΟΛΥΘΟΔΩΡΑΚΗΣ Γεώργιος τοῦ Δημοκρ.
46. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Θωμᾶς τοῦ Γεωργίου
47. ΜΑΒΙΔΟΥ Ἀρτεμισία τοῦ Σάββα
48. ΝΕΣΣΗΣ Πέτρος τοῦ Περικλέους
49. ΡΕΒΕΛΤΖΗΣ Δημήτριος τοῦ Ἀνδρέου

Προσλαμβάνονται οἱ πρῶτοι τριάκοντα τέσσαρες (34).

Ὁ πίναξ ἐπιτυχίας θὰ παραμείνη ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1966 καὶ αἱ ἐνδεχόμεναι μελλοντικαὶ ἀνάγκαι εἰς Ὑπομηχανικούς, εἰδικότητος Ἠλεκτρολόγου Ὑπομηχανικοῦ ἢ Ἠλεκτρομηχανουργοῦ (καθ' ἅπασαν τὴν χώραν πλὴν τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ὡς ἐν τῇ προκηρύξει), θὰ καλυφθοῦν διὰ τῆς προσλήψεως κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν εἰς τὸν πίνακα ἀναγραφομένων δέκα πέντε (15) ἀκόμη ἐπιτυχόντων.

Οἱ μὴ ἐπιτυχόντες ἐννέα (9) ἐκ τῶν πεντήκοντα ὀκτὼ (58) διαγωνισθέντων, δύνανται τῇ αἰτήσει των, νὰ λάβουν γνῶσιν τῆς βαθμολογίας των.

(Ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας Προσωπικοῦ)

ΠΑΝΘΕΟΝ
Τὸ πιὸ μοντέρνο περιοδικὸ προσαρμοσμένο στὶς ἀπαιτήσεις τοῦ σύγχρονου ἀναγνώστη

Τὰ ὡραιότερα ἀναγνώσματα, νουβέλες, διηγήματα
Σελίδες ἀφιερωμένες στὸν ἑλληνικὸ κινηματογράφο, θέατρο, τέχνες
Ἐγκυκλοπαιδικὰ θέματα
Σελίδες μόδας, νοικοκυριοῦ
Ἐκτύπωσις καλλιτεχνική
Τετραχρωμίες Φῶτο-ὄφσετ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Τὸ πιὸ τέλειο περιοδικὸ ποικίλης ὕλης, πραγματικὸ στολίδι κάθε Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας
124 ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΡΧ. 5
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ—ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ
ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

χαρὰ στὸ σπίτι... Α/Α/6401
Μοναδικὴ χαρὰ σᾶς προσφέρουν τὰ ραδιόφωνα ΦΙΛΙΠΣ τῆς νέας σειρᾶς 64 - 65 γιατὶ σᾶς ἐξασφαλίζουν πιστὴ ἀπόδοσι μουσικῆς καὶ ἤχου, ἀρίστη ποιότητα καὶ τεχνική, μοντέρνα σχέδια καὶ